

Op de drempel van het theaterseizoen 1991-1992 wordt de volgsport hier alvast gericht op Bert Visscher, de van oorsprong Oostgroninger entertainer die momenteel in het hele land volle zalen trekt. Dit seizoen soleert hij door met zijn succesprogramma 'Don Chaot en de foute architect', ongeveer 150 keer zelfs en niet op de kinderachtigste speelplaatsen. Luxor in Rotterdam bijvoorbeeld (1000 stoelen) is nu al alle vier avonden uitverkocht. Bert Visscher: 'Chaotisch, aandoenlijk en nooit gelikt.'

In 'Don Chaot', inmiddels zijn vierde soloprogramma, zingt Visscher: 'Even nu geen chaos / even nu niet druk / want meestal tijdens chaos / gaat er van alles stuk'. Visscher op het podium is een wervelstorm die maar niet wil gaan liggen en wat er dan ook allemaal stuk mag gaan: zijn carrière in elk geval niet! Omroepverenigingen knokten zelfs om de opnamerechten van die laatste show. De VARA heeft gewonnen en zet in mei in de Groninger Stadsschouwburg 'Don Chaot' op de band. "Hij was altijd al erg druk," verzekert zijn moeder, Jenny Visscher-Brands, "daar werd ik wel eens tureluurs van. Dat is afschuwelijk." Er zijn dan ook diverse keren klappen gevallen, eerst op de jonge Bertje in Foxhol, na de verhuizing op aankomend puber Bert in Veendam. En dat terwijl hij beslist een aardige jongen was. Een echte jongen, dat wel. Zijn oudere broer Jos, thans

Naam en voornaam:

Visscher, Albert

Geboortedatum en -plaats:

26-10-60, Groningen

Woonplaats:

Groningen

Privé:

Beetje verkering

Opleiding:

- Havo, Veendam (1978)
- Ped. Academie, Winschoten (1981)

Levensloop:

- Welzijn-medewerker gem. Muntendam (1982)
- Jeugd-medewerker Radio Noord (1983-1985)
- Leraar Vrije School Groningen (1986-1987)
- Fulltime theaterperformer (1987-heden)

Nevenfuncties:

- Radiomedewerker (KRO's 'Liefdeslijn')
- Televisie-acteur (nieuwe VPRO-jeugdserie)

Publicaties:

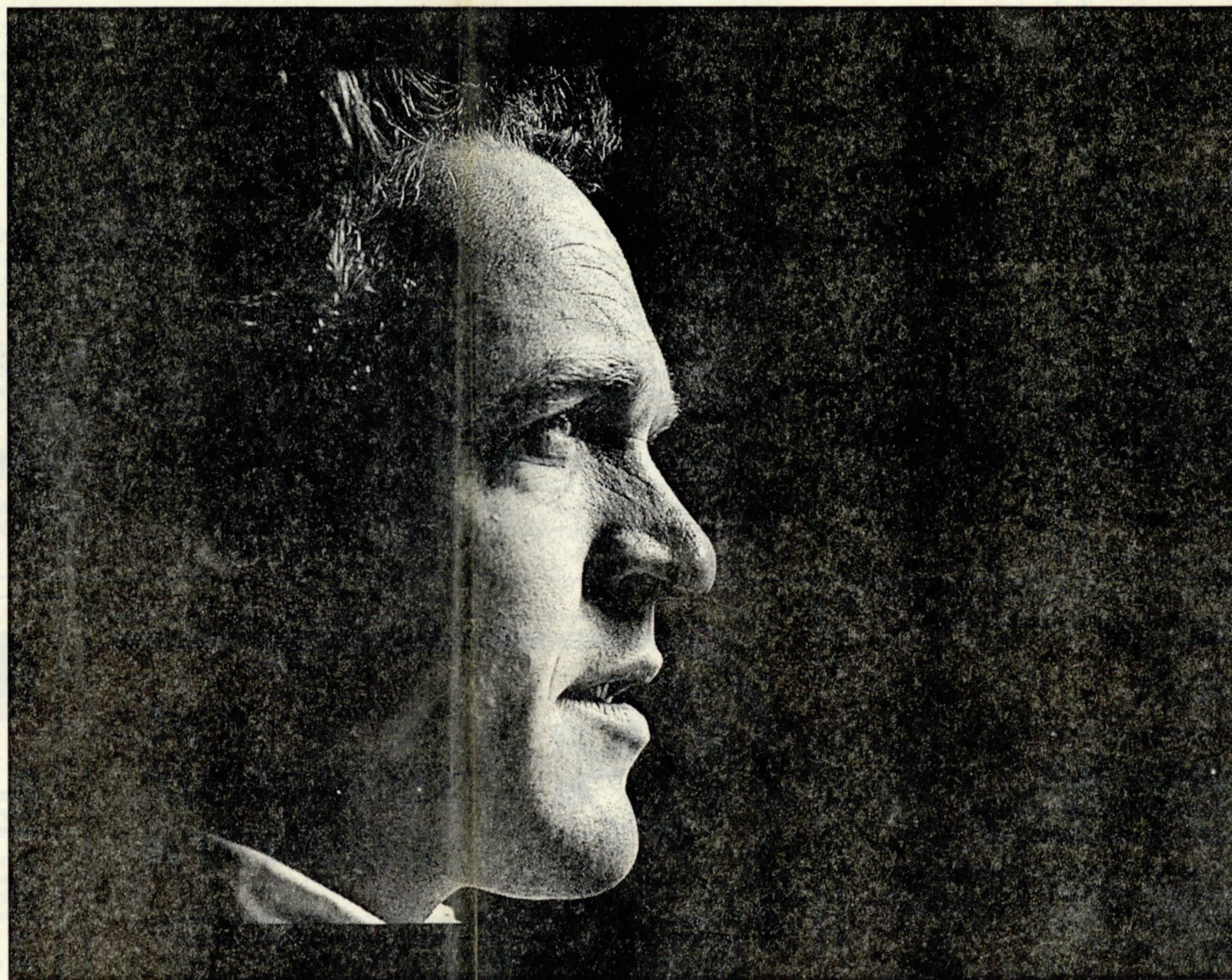
Onder meer: bijdragen in 'Verliefd tot over m'n oren' (Novella, 1991), bloemlezing van liefdesliedjes

Hobby's:

Zeezeilen, tennis en reizen (liefst met de Citroën DS)

A. Visscher 'Een kurendrieveer'

Theaterperformer

biljartkeu in. En dan moest hij weer helemaal naar Goes toe om in een jeugdsoos voor tien mensen of zo te spelen. Ja God, kind, waar begin je dan aan? Dan kwam hij in het holst van de nacht weer terug. Dan kun je honderd keer zeggen: 'God, kind, hou daar in godsnaam mee op, het is maar zeer weinigen beschoren om echt tot de top door te dringen.' Maar met vallen en opstaan en soms een slechte kritiek van Jacques d'Ancona mogen we nou toch wel zeggen dat hij het gehaald heeft. Daar ben ik erg blij om." Die kritische D'Ancona, wellicht geeft hij nu een pikante draai aan dit verhaal, dat immers haast een heiligenleven is? Wat vindt de jury er van? D'Ancona: "Enig chauvinisme is me vreemd, maar ik vind het lekker dat een Groninger, en nog wel een hoorbaar echte, op nationaal niveau opereert. Wat hij op de radio doet in 'de Liefdeslijn' is helemaal niks en niet te vergelijken met Paul de Leeuw in diens prille dagen. Maar Bertje, want zo noem ik hem, is zeer, zéér o.k. Chaotisch, aandoenlijk en nooit gelikt. Soms kent hij zijn maat en beperkingen niet helemaal. Maar ik hoop dat hij nooit op iemand anders gaat lijken."

Dat oordeel valt mee. Het is haast een 'acht'! En ook Bé Lamberts, directeur van Geert Teis in Stadskanaal, ziet Visscher graag in zijn schouwburg komen. Niet alleen als publiekstrekker. Lamberts spreekt van een professionele, nuchtere instelling. En bovendien: "Het leuke is, en helaas zie je dat niet bij alle artiesten, dat hij geen onderscheid maakt tussen een directeur en een toneelmeester."

Foto: Wladimir van der Burgh

...gen was. Een echte jongen, dat wel. Zijn oudere broer Jos, thans kunstredacteur bij de DGP-bladen, herinnert zich nog diverse kloppartijtjes - "gebruikelijk tussen twee broers" - waarbij hij zich sterker betoonde, maar Bert slimmer, geslepen. Inmiddels zijn de verhoudingen weer genormaliseerd. Vader Kees Visscher, voormalig Avebe-promotor en vooral bekend als literator, noemt Bert een geboren "kurendriever", een grappenmaker. Pa is Berts grootste fan en het enige lid van de Visscher-familie dat nog steeds bij een première bijna omvalt van de zenuwen.

Rose bril

"Bert is niet ernstig," vertelt Kees Visscher. "Hij is vlinderachtig. Altijd vrolijk. Ziet het leven door een rose bril. Hij is me wel eens wat te optimistisch, in die zin dat hij met geweldige verwachtingsvolle verhalen thuiskomt en dan valt het uiteindelijk wel eens een keer tegen. Dan gaat iets niet door waar hij zich veel van voorgesteld had." Zoals die keer dat Bert op de nominatie stond voor een rol in

het tv-programma 'Ook dat nog' en dat het toch Bavo Galema werd. Een bittere teleurstelling. Maar dit soort ervaringen behoren tot de uitzonderingen. "Bert Visscher is een gelukskind dat zijn eigen speeltuin heeft ontworpen, verdiept in zijn spel," zegt Jacques d'Ancona die zijn carrière nauwkeurig heeft gevolgd. "Zijn leven is één groot feest," beaamt Kees Visscher, "hij rolt van de ene kleurrijke gebeurtenis in de andere." En die namen zelfs bij de jonge Bertje al bizarre vormen aan. Zoals in de vijfde klas van de lagere school. Bij meester Romp in Veendam. Die had absoluut geen gevoel voor humor. In de les werd met het woordenboek gewerkt en Bert kwam op het idee het woord 'romp' maar eens op te zoeken. Dialoog, in de reconstructie van zijn moeder. Bertje: "Meneer Romp, weet u wel wat u bent?" Meester: "Wat heb je nou weer Bert, we zijn met de les bezig!" Bertje (ongetwijfeld parmantig): "Nou, maar ik wil maar even zeggen, hier staat in het woordenboek: onafgewerkt

geheel." De aankomende komiek werd ogenblikkelijk naar huis gestuurd. Veendam en theater, het bleef en blijft behelpen. Toch heeft de jonge Bert ook wel gescoord met zijn sluimerende humorpotentie. Hij heeft er zelfs dubbeltjes mee verdiend. Nog in Foxhol, als zeven-, achtjarig knaapje kreeg hij zijn vader zo gek in bloed, zweet en tranen een poppenkast te timmeren. Bert posteerde het resultaat in de bijkeuken, hing briefjes op in het dorp - 'Hedenmiddag Poppenkast Bij Visscher En Gratis Ranja' - en beurde vervolgens van elk belangstellend buurtkind een dubbeltje. Hij verzorgde bruisend de show met Jan Klaassen en Katrijn en moeder draaide uiteraard elke woensdagmiddag voor alle rotzooi, drukte en glaasjes ranja op. Op dit moment verdient Bert Visscher met zijn humor nog heel wat meer dubbeltjes. Zelfs zonder ranja. Zijn Lochemse manager Eric Alferink - die op vaardige wijze Bert meetrok in het kielzog van zijn topper Herman Finkers - weet ook niet precies wat Bert

met die centjes uitspookt. Hij verwijst naar de bekende stad-Groninger accountant Jos Andriessen, maar zo indiscreet willen we niet zijn. Alferink moet wel even uitleggen wat nu precies het verschil is tussen Finkers en Visscher. Dat zit zo: de een is introvert en vooral verbaal bezig, de ander is extrovert en met name visueel sterk. Waar Finkers op een gegeven moment - ongelogen - langdurig 750 grappen tegen elkaar afweegt en er tenslotte in de show zo'n 350 gebruikt, is Visscher in staat om een paar dagen voor de eerste try-out plotseling nog een ideetje met een pijl en boog of zo uit te werken tot een act van een klein kwartier. En dan komt het meestal nog goed ook. Alferink heeft dan ook afgeleerd zich zorgen te maken over de aanpak van Bert: dat heeft toch geen enkele zin. De man is ontembaar. Bert Visscher, dat is dus een solist. Die kan natuurlijk niet met anderen werken. Die speelt hij energiek de vernieling in. Zou dat zo zijn? We vragen het Clare

Tolsma, lerares Frans te Groningen en vriendin van bovengenoemde broer Jos. Zij nam namelijk deel aan de Veendamse cabaretgroep Filter, die begin jaren tachtig met Visscher als frontspeler nogal aan de weg timmerde. Clare, als pianiste met name muzikaal aansprakelijk, vindt het allemaal wel meevallen. Bert leefde zich in de eerste plaats in de sketches uit en liet het muzikale gedeelte gaarne aan Clare en de andere collega's over. De Filter-periode was juist ontspannen en aardig, vindt Clare en dat de groep tenslotte uitelkaar viel, was niet de schuld van Bert. Eenieder ging z'n eigen weg. Wel heeft Bert een keer geroepen, toen Clare haar première-zenuwen te opvallend zat te bedwingen: 'Stuur die meid de kleedkamer uit!' Maar dat moet kunnen.

Enorm aanwezig

Clare Tolsma is als bijna-familie natuurlijk een twijfelachtige bron wat betreft de ware aard van Bert

Visscher en daarom informeren we ook nog even bij de Groninger actrice en entertainer (Baflo Bill-bendelid) Alina Kiers, die drie zomers lang met hem de schuit van Theater te Water deelde. Ging dat een beetje, Visscher als lid van een varend toneelensemble? Toch wel. Alina Kiers: "Ik vind hem ook als acteur hartstikke goed. Hij is verschrikkelijk energiek en altijd enorm aanwezig. Ik had ontzettend veel aan de energie die hij uitstraalde. Dan kun je zelf niet achterblijven, zeg maar. Daar kun je je enorm aan optrekken." Allemaal positieve woorden over de Groninger performer die liever vrienden dan vijanden maakt. Op zich zeer gegund, die waardering, want Bert heeft 't echt niet allemaal cadeau gekregen. Daarvan getuigt zijn vader: "We hebben ons jarenlang toch wel zorgen gemaakt wat daar ooit van terecht zou komen. Dan had hij zo'n Lelijk Eendje, dat stond dan 's zaterdagmiddags in de regen op de oprit en daar stopte hij dan z'n schamele spullen zoals een halve

Ouwe schoolmeester

Met enige moeite vinden we nog iemand die wel heel kritisch is: Marcel Schrage, die als toneelgekke tekenleraar op het Winkler Prins Lyceum in Veendam Visscher coachte bij diens eerste, wankel cabaret-schreden. Schrage, inmiddels directeur van het Instituut voor Kunstzinnige Vorming in Utrecht: "Er is absoluut geen verschil te merken tussen toen en nu. Hij blijft de eeuwige chaoot die een verschrikkelijk straffe regisseur nodig heeft. Als hij zich in de breedte zou ontwikkelen, heeft hij meer te zeggen dan alleen een avond grappen en grollen. De ouwe schoolmeester spreekt."

Peter Blom